

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201758
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820201758.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobkyne H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., R. XXX/XX, proti žalovanému Silverside, a.s. v konkurze, so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Plynárenská 7/B, IČO: 50 052 560, zastúpenému advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Plynárenská 7/A, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19.07.2021, č. k. 16Csp/24/2020 - 243, taktó

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu, výrokom II. zrušil neodkladné opatrenie nariadené v tomto konaní uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/35/2020-170 zo dňa 10.09.2020 počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia a výrokom III. žalovanému priznal voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 17.04.2020 domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k úverovej zmluve č. 384469226 zo dňa 23.05.2018 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, určenia, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 384469226 zo dňa 23.05.2018 je bezúročný a bez poplatkov, alternatívne aby súd určil, že zmluva o úvere č. 384469226 zo dňa 23.05.2018 je neplatná. Súd uznesením č. k. 16Csp/24/2020-17 zo dňa 28.04.2020 rozhodol o návrhu žalobkyne na vydanie neodkladného opatrenia tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 23.05.2018 až do právoplatného skončenia konania vo veci samej a ďalej mu uložil povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17CoCsp/35/2020-170 zo dňa 10.09.2020 na odvolanie žalovaného zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadil neodkladné opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania a výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej so žalobkyňou dňa 23.05.2018, a to nad rámec zrážok po 160,42 eur mesačne, pričom zrážky zo mzdy môže žalovaný realizovať iba na úhradu istiny úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. 38446922607 zo dňa 23.05.2018. Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že na základe úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 6 100,- eur na splatenie iných jej záväzkov bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na bankové účty tretích osôb určených dlžníkom /žalobkyňou/ tak, ako je špecifikované v čl. II bod. 1 uvedenej zmluvy, pričom medzi

zmluvnými stranami boli v čl. II bod 2 uvedenej zmluvy dohodnuté podmienky úveru. V rovnaký deň, teda 23.05.2018 uzatvorili sporové strany aj dohodu o zrážkach zo mzdy. V čl. II bod 1.1 uvedenej dohody bolo ustanovené, že veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. 384469226 vo výške 9 625,20 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmlouvou, napr. úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napr. zmluvnej pokuty. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 39 Občianskeho zákonníka, § 9, § 11 ods. 1 až 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 5a písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; § 551 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 23.05.2018, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníkovi úver vo výške 6 100,- eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach vo výške 160,42 eur, a písomnej dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 23.05.2018. Uvedená úverová zmluva má bez akýchkoľvek pochybností charakter štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy. Predmetná zmluva spĺňala všetky znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Strany sporu uzatvorili dohodu o zrážkach zo mzdy na základe ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov. Dohoda o zrážkach zo mzdy je opatrená podpismi zmluvných strán dňa 23.05.2018, je spísaná ako osobitná listina, nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch a právna úprava povoľuje tento inštitút ako štandardný spôsob zabezpečenia záväzku. Ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Z textu dohody (bod 7 článku III) vyplýva, že žalobkyňa bola zvýrazneným písmom poučená o tom, že má zákonnú možnosť dohodu odmietnuť tým, že ju nepodpíše. Žalobkyňa hneď za uvedeným poučením dohodu vlastnoručne podpísala. K námietke žalobkyne, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, pretože neobsahuje označenie platiteľa mzdy, súd uviedol, že takýto údaj nie je podstatnou náležitosťou takejto dohody, jeho absencia ju tak nerobí neplatnou a nakoniec takýto údaj by mohol byť aj zavádzajúci, pretože dlžník môže zamestnávateľa počas existencie záväzkového vzťahu meniť. Námietka žalobkyne, že v dohode nie je uvedený rozsah záväzku, bola celkom nedôvodná, pretože takýto údaj, teda výška zabezpečenej pohľadávky je v dohode priamo uvedená, a to vo výške 9 625,20 eur a určito je vymedzené aj príslušenstvo pohľadávky ako úroky z omeškania a zmluvná pokuta. Uvedenú dohodu zmluvné strany neuzavreli ako súčasť textu úverovej zmluvy, a preto ju nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku úverovej zmluvy. Preto súd žalobu v časti o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná ako neopodstatnenú zamietol. Preskúmaním samotnej zmluvy o úvere súd nezistil, že by zmluva obsahovala ustanovenie, ktoré by bolo v rozpore s Občianskym zákonníkom, zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako aj so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je uzavretá v písomnej forme, čo korešponduje z ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa mala dostatok času od doručenia návrhu spotrebiteľskej zmluvy až do jej uzavretia na preštudovanie si obsahu tejto zmluvy a bolo na nej, či zmluvu podpíše alebo nie. Podpisom potvrdila, že si zmluvu prečítala, súhlasila s podmienkami upravenými v zmluve, aj s náležitosťami v nej obsiahnutými. V zmluve je podľa názoru súdu správne uvedená výška RPMN. Súd zastával názor, že žalobkyňa v konaní nepreukázala a neudržala dôkazné bremeno v tom, že by RPMN v danom prípade bola vypočítaná nesprávne alebo v rozpore s tým, ako je stanovené v prílohe k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie a taktiež nepreukázala, že by to bolo v zmluve uvedené v neprospech spotrebiteľa, preto súd vyhodnotil, že RPMN v danom prípade bola vypočítaná správne. Odplata bola stanovená vo výške 19,65 %, teda vo výške, ktorá neprekračovala najvyššiu prípustnú mieru odplaty stanovenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky a zároveň výška odplaty súčasne neprekračovala dvojnásobok priemernej RPMN, ktorá bola určená vo výške 12,46 %. V zmluve podľa súdu žalovaný uviedol aj ostatné zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 a nasl. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.05.2018. Na základe všetkého uvedeného potom súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, obsahuje všetky obligatórne náležitosti vymedzené v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, a preto nie je možné v zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch určiť, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková, ako právny úkon je podľa názoru súdu dostatočne určitá, zrozumiteľná a neodporuje ani dobrým mravom, preto súd žalobu v tejto časti tiež zamietol. Súd sa zaoberal aj dohodou žalobkyne a žalovaného o povinnosti žalobkyne zaplatiť zmluvnú pokutu vzhľadom na dohodnutú výšku zmluvnej pokuty. Ako zistil, dohoda obsiahnutá v ust. čl. IX bod 2 je totožná so znením nariadenia vlády SR č.

87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré v § 3a ods. 1 upravuje maximálnu výšku sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov totožným spôsobom ako znenie ust. čl. IX bod 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle nariadenia sa maximálna výška sankcie určuje vzhľadom na dve samostatné hodnoty, a to vzhľadom na výšku priemernej hodnoty RPMN zvýšenej o 10 percentuálnych bodov, avšak zároveň vzhľadom na 3-násobok úrokov z omeškania určených podľa § 3 totožného nariadenia vlády. V danom prípade zmluvná pokuta dohodnutá v čl. IX bod 1 zmluvy vo výške 12 % ročne je v súlade s § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže výška priemernej hodnoty RPMN v čase uzavretia zmluvy predstavovala 12,46 %. Takisto článok IX bod 4 zmluvy, kde sa dohodlo, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má veriteľ právo požadovať zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej spôsobom podľa čl. IX bod 1 zmluvy a právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p. a. z dlžnej sumy od 1. dňa omeškania s tým, že bod 2 tohto článku sa použije rovnako, podľa názoru súdu nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože výška úrokov z omeškania je stanovená s odkazom na článok IX bod 1 zmluvy, ktorý odkazuje na článok II. bod 2 zmluvy, kde bola výška úrokov z omeškania dohodnutá vo výške 5 % ročne a teda v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a preto súd žalobu i v časti o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre obsah neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na všetko uvedené ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania sporových strán rozhodol súd v zmysle podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá CSP. V predmetnej veci bol žalovaný v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobkyňi.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je platná. Podľa názoru žalobkyne ustanovenie § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevylučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, ale musí byť rešpektované aj zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa, slabšej zmluvnej strany z tohto právneho vzťahu. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože umožňuje žalovanému bez súdnej kontroly vymôcť od žalobkyne plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach a uzavretie spornej dohody o zrážkach zo mzdy dosiahol žalovaný podmienkou, že inak nedôjde k uzavretiu formulárovej zmluvy o úvere. Žalobkyňa nebola pri podpise zmluvy informovaná o možnosti odmietnuť podpísať aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Ak by žalovaný žalobkyňu informoval o dôsledkoch takejto dohody, žalobkyňa by dohodu neuzavrela. Tvrdenia žalovaného o tom, že mala možnosť sa oboznámiť so znením dohody, resp. jej následkami alebo odmietnuť podpísanie dohody považovala žalobkyňa za nedostatočne preukázané. Poukázala na znenie článku II. bod 2 zmluvy o úvere, ktorý podľa žalobkyne odôvodňuje záver, že bez uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy by nedošlo ani k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorej zabezpečenie si takto žalovaný ako dodávateľ vymienil. Ďalej žalobkyňa uviedla, že vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je neurčité. Podľa žalobkyne zabezpečovaná pohľadávka musí byť presne a úplne konkretizovaná, pretože dlžník nemôže inak prejaviť vôľu pohľadávku uspokojiť prostredníctvom tohto zabezpečovacieho prostriedku. Vzhľadom na neurčitosť obsahu tohto právneho úkonu by mal súd považovať dohodu za neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný žiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonanie zrážok v trojnásobne vyššej výške ako bolo v dohode o zrážkach zo mzdy dohodnuté. Dohoda o zrážkach zo mzdy, hoci uzatvorená na samostatnom tlačive, má podľa žalobkyne charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Žalobkyňa sa nestotožnila ani s tým ako súd posúdil požadované určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatku. Podľa žalobkyne žalovaný nepreukázal správnosť výpočtu RPMN. Súd sa podľa žalobkyne nezaoberal neprijateľnosťou zmluvnej podmienky v zmluve o úvere, a to ustanovením týkajúcim sa zmluvnej pokuty. Z týchto ustanovení nie je zrejmé, najmä z bodu 1, či možno aj opakovane žiadať túto sankciu, najmä v prípade, keď dlžník vyrovná omeškaný dlh a veriteľ nepristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, alebo či sa jedná o jednorazovú sankciu. Najmä nie je zrejmé, akým spôsobom sa môžu zmluvné pokuty uvedené v bode 1 ako aj v bode 4. tohto článku kumulovať. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 10.01.2018. Žalobkyňa vzhľadom na uvedené nesúhlasila ani s rozhodnutím o náhrade trov konania. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že zotrváva na svojich doterajších podaniach. Mal za to, že žalobkyňa neuviedla na základe akých odvolacích dôvodov napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie. Tvrdenie žalobkyne považoval za účelové a vyslovene klamlivé. Podľa žalovaného

súd prvej inštancie postupoval správne, podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. Navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie ako nedôvodné, a aby napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a rozhodol o tom, že žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa v písomnej replike k vyjadreniu žalovaného uviedla, že s tvrdeniami žalovaného o tom, že z odvolania nevyplývajú odvolacie dôvody, nesúhlasí. Zopakovala, že podľa jej názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam o tom, že sa ako spotrebiteľka mohla oboznámiť so znením dohody, resp. jej následkami. Podľa názoru žalobkyne nie je možné konštatovať, že dohoda je individuálne dojednaná, pokiaľ dodávateľ navodí situáciu, že spotrebiteľ nemá dostatočný čas a priestor, aby sa s jej podmienkami riadne a včas oboznámil. Žalobkyňa bola tiež toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené.

5. Žalovaný v písomnej duplike k replike žalobkyne uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a náležité odôvodnené.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby žalobkyne na tom právnom závere, že dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.05.2018 nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku úverovej zmluvy, keďže táto bola uzatvorená na samostatnej listine, v dohode bol uvedený rozsah záväzku, pričom výška zabezpečenej pohľadávky bola uvedená priamo a určito bolo uvedené aj príslušenstvo pohľadávky, žalobkyňa bola poučená o možnosti ju odmietnuť, zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.05.2018 je platným právnym úkonom, nakoľko je dostatočne určitá, zrozumiteľná, neodporuje ani dobrým mravom a obsahuje všetky obligatórne náležitosti vymedzené v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a nebolo preukázané, že by v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN, a preto nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

8. Žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, a teda, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo neboli účastníkmi prednesené,

prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

11. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, skutkové závery súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, súd prvej inštancie neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a na daný skutkový stav aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné.

13. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ so svojím dlžníkom. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom aj v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Ako taká je samostatnou dohodou uzatvorenou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a preto sa na ňu vzťahujú okrem špeciálnych ustanovení § 551 Občianskeho zákonníka aj všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzatvorená určitým a zrozumiteľným spôsobom, čo znamená, že musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejavíť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto inštitútu. Novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zákonom č. 102/2014 Z. z. bolo sprísnené používanie dohôd o zrážkach so mzdy tak, že podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

14. Odvolací súd má za to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je platným právnym úkonom. Bola uzatvorená na samostatnej listine dňa 23.05.2018. Uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy v rovnaký deň ako uzatvorenie zmluvy o úvere bez ďalšieho neznamena, že takáto dohoda je neplatná. Je bežným javom, že spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere podpisuje okrem tejto zmluvy aj ďalšie dokumenty, ktoré sú mu predkladané na podpis spoločne, resp. jeden za druhým. Len z takéhoto postupu veriteľa nemožno vyvodíť, že takto uzatvorený právny úkon je neplatný. Zákon pre prípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy vyžaduje formu osobitnej listiny, poučenie o dôsledkoch jej uzavretia a možnosť ju odmietnuť, čo bolo splnené. Z hľadiska obsahu tak postačuje možnosť dohodu odmietnuť a napokon je tu zákonná požiadavka na poučenie o následkoch dohody o zrážkach zo mzdy. Poučenia o dôsledkoch uzavretia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy sú dané, pretože dôsledky jej uzavretia sú úplne zrejmé zo samotného jej textu, a to zo samostatného článku III. dohody o zrážkach zo mzdy. Z článkov I. a III. vyplýva, že uzavretie dohody bolo dobrovoľné a žalobkyňa mala možnosť dohodu odmietnuť tak, že túto nepodpíše. Uvedené ustanovenia dohody sú určité a zreteľné, pričom navyše ustanovenie čl. III. bod 7 dohody o možnosti dohodu odmietnuť je zvýraznené tak, aby neuniklo pozornosti ani priemernému spotrebiteľovi po jeho prečítaní. Argumentácia žalobkyne o tom, že nemala možnosť sa s dohodou oboznámiť v tomto smere preto neobstojí, keď na oboznámenie tejto dohody a jej dôsledkov postačovalo len prelistovanie dohody a prečítanie jej zvýraznených častí. Spotrebiteľ síce vo všeobecnosti požíva osobitnú ochranu, avšak táto mu nemôže byť poskytovaná neobmedzene až do takej miery, že by ho úplne a bezvýhradne zbavovala náležitej miery nevyhnutnej obozretnosti a zodpovednosti vo vzťahu k záväzkovému vzťahu s dodávateľom. Z dohody o zrážkach zo mzdy a ani zo samotnej zmluvy o úvere (ani z článku II. bod 2 zmluvy o úvere, na ktorý poukazovala žalobkyňa) nevyplýva, že by žalovaný ako veriteľ podmienil poskytnutie úveru uzatvorením dohody o zrážkach zo

mzdy. Pokiaľ na jej základe môže veriteľ uspokojiť svoju pohľadávku, tak námietka v tomto smere je nedôvodná, keďže ide o podstatu dohody o zrážkach zo mzdy uspokojiť pohľadávku, t. j. naplniť jej uhradzovaciu funkciu v prípade neplnenia si povinností dlžníkom. Ani prípadný postup veriteľa v rozpore s dohodou vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka nemá za následok neplatnosť dohody.

15. Nedôvodná je aj námietka žalobkyne o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitým právnym úkonom, ktorý neobsahuje konkrétnu výšku zabezpečenej pohľadávky, keď konkretizácia zabezpečenej pohľadávky a jej výška výslovne z predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy vyplývajú (článok II. bod 1). Odvolací súd sa tak stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade so zákonom, nie je neprijateľnou podmienkou úverovej zmluvy, a preto nie sú dané ani dôvody jej neplatnosti.

16. Pokiaľ ide o posúdenie samotnej zmluvy o úvere, odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, nezistil také skutočnosti, ktoré by spôsobili neplatnosť zmluvy o úvere, resp. ktoré by viedli k záveru o tom, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa v odvolaní uvádzala rovnaké námietky ako v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorými sa súd prvej inštancie už rozsiahlo zaoberal, pričom dospel k správnym záverom, na ktoré odvolací súd poukazuje. K námietke žalobkyne o nesprávnej výške RPMN je potrebné poukázať na to, že žalovaný v konaní predložil výpočet a informáciu o RPMN, čím preukázal, ako pri výpočte RPMN postupoval, pričom z tohto výpočtu vyplýva, že zohľadnil všetky relevantné parametre pre správny výpočet RPMN. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal aj posúdením ďalších náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. so správnym výsledkom o tom, že v predmetnej zmluve o úvere neabsentujú také údaje, ktoré by viedli k záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rovnako sa súd prvej inštancie zaoberal aj námietkou neprijateľných podmienok zmluvy o úvere. Žalobkyňa aj v odvolaní namietala ustanovenie zmluvy o dohodnutej zmluvnej pokute, ktoré je podľa žalobkyne neprijateľnou podmienkou zmluvy o úvere. Z predmetného dojednanja zmluvy o úvere podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Dojednanie o zmluvnej pokute je určité, pričom samotná zmluva v ďalšom texte odkazuje na nariadenie č. 87/1995 Z. z., konkrétne na ustanovenia o najvyššej prípustnej výške odplaty. Odvolací súd nezistil žiadne podmienky v zmluve o úvere, ktoré by boli neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve.

17. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku o náhrade trov konania, keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný a súd prvej inštancie mu preto priznal plnú náhradu trov konania.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému odvolací súd proti žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd nezistil žiadne dôvody na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).